

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

29 септември 2022 година *

„Обжалване — Икономическа и парична политика — Банков съюз — Регламент (ЕС) № 806/2014 — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и на някои инвестиционни посредници — Единен фонд за реструктуриране — Годишни вноски — Ликвидация на кредитна институция — Възстановяване на направените вноски — Pro rata temporis“

По дело C-202/21 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 30 март 2021 г.,

ABLV Bank AS, в ликвидация, представлявана от O. Behrends, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), представляван от C. J. Flynn и J. Kerlin, подпомагани от S. Ianc, T. Klupsch, B. Meyring и S. Schelo, Rechtsanwälte,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, представлявана от A. Nijenhuis, A. Steiblyté и D. Triantafyllou,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, L. Bay Larsen (докладчик), заместник-председател на Съда, и A. Kumin, съдия,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 април 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си ABLV Bank AS, в ликвидация, иска отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 20 януари 2021 г., ABLV Bank/ЕСП (Т-758/18, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, ЕУ:Т:2021:28), за отхвърляне на жалбата ѝ за отмяна на решението на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 17 октомври 2018 г., с което се отхвърля искането ѝ, от една страна, да се преизчисли предварителната ѝ вноска за 2018 г. и да ѝ се възстанови надвнесената сума и от друга страна, да ѝ се възстанови част от предварителната ѝ вноска за 2015 г. след отнемането на лиценза ѝ от Европейската централна банка (ЕЦБ) (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

Регламент (ЕС) № 806/2014

- 2 Съгласно член 2 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1):

„Настоящият регламент се прилага към следните субекти:

- а) кредитни институции, установени в участваща държава членка;
 - б) установени в участваща държава членка предприятия майки, включително финансови холдинги и смесени финансови холдинги, които попадат в обхвата на консолидирания надзор, упражняван от ЕЦБ [...];
 - в) инвестиционни посредници и финансови институции, установени в участваща държава членка, когато попадат в обхвата на консолидирания надзор над предприятието майка, упражняван от ЕЦБ [...].“
- 3 Член 5, параграф 1 от този регламент предвижда:

„Когато съгласно настоящия регламент Съветът за реструктуриране изпълнява задачи и упражнява правомощия, които [...] се изпълняват или упражняват от национален орган за реструктуриране, за целите на прилагането на настоящия регламент [...] Съветът за реструктуриране се счита за съответен национален орган за реструктуриране или, при реструктуриране на трансгранични групи, за съответен орган за реструктуриране на ниво група“.

4 Член 70, параграфи 2 и 4 от посочения регламент гласи:

„2. Съветът за реструктуриране ежегодно, след консултация с ЕЦБ или с националния компетентен орган и в тясно сътрудничество с националните органи за реструктуриране, изчислява индивидуалните вноски, за да гарантира, че вноските, дължими от всички институции, лицензирани на териториите на всички участващи държави членки, не надхвърлят 12,5 % от целевото равнище.

[...]

4. Правомерно получените вноски от всеки субект по член 2 не се възстановяват на тези субекти“.

Делегиран регламент 2015/63

5 Съгласно съображение 7 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/63 на Комисията от 21 октомври 2014 година за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предварителните вноски в механизмите за финансиране на реструктурирането (ОВ L 11, 2015 г., стр. 44), изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2016/1434 на Комисията от 14 декември 2015 г. (ОВ L 233, 2016 г., стр. 1) (наричан по-нататък „Делегиран регламент 2015/63“):

„В член 5, параграф 1 от Регламент [...] № 806/2014 [...] се посочва, че с оглед прилагането на посочения регламент [...] за съответен национален орган за реструктуриране се приема [ЕСП], когато той изпълнява задълженията и упражнява правомощията, които [...] са от компетентността на националния орган за реструктуриране. Като се има предвид, че с член 70, параграф 7 от Регламент [...] № 806/2014 Съветът за реструктуриране се оправомощава да изчислява вноските на институциите в Единния фонд за реструктуриране [...], понятието за орган за реструктуриране по настоящия регламент следва да обхваща и Съвета за реструктуриране“.

6 Член 3, точка 5 от този делегиран регламент гласи:

„[...] За целите на настоящия регламент се прилагат [...] следните определения:

[...]

5) „годишна вноска“ означава сумата [...], събирана от органа за реструктуриране през периода на плащане на вноски от всяка от [...] институции[те] за националния механизъм за финансиране“.

7 Член 12 от посочения делегиран регламент предвижда:

„1. Когато става въпрос за институция, която отскоро е под надзор само за част от даден период на плащане на вноски, частичната вноска се определя, като посочената в настоящия раздел методика се приложи към размера на годишната вноска на институцията, изчислен през следващия период на плащане на вноски в зависимост от броя на пълните месеци от периода на плащане на вноски, за които институцията е под надзор.

2. Промяната на статуса на институцията, включително на малка институция, по време на период на плащане на вноски не оказва влияние върху годишната вноска, която трябва да бъде платена през тази конкретна година“.

8 Член 17, параграфи 3 и 4 от същия делегиран регламент гласи:

„3. Когато информацията, предоставена от институциите на органа за реструктуриране, подлежи на преизчисления или преразглеждания, органът за реструктуриране коригира годишните вноски в съответствие с актуализираната информация при изчисляването на годишната вноска на тази институция за следващия период на плащане на вноски.

4. Всяка разлика между годишната вноска, изчислена и изплатена въз основа на информацията, обект на преизчисление или преразглеждане, и годишната вноска, която следва да се плати след корекцията на годишните вноски, се отразява в размера на годишната вноска, дължима за следващия период на плащане на вноски. Тази корекция се прави чрез намаляване или увеличаване на вноските за следващия период на плащане на вноски“.

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81

9 Съгласно член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/81 на Съвета от 19 декември 2014 година за определяне на еднообразни условия за прилагане на Регламент № 806/2014 по отношение на предварителните вноски в Единния фонд за реструктуриране (ОВ L 15, 2015 г., стр. 1):

„Неотменимите ангажименти за плащане на дадена институция, която вече не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 806/2014, се отменят, а обезпечението, свързано с тези ангажименти, се връща“.

10 Член 8, параграф 2 от този регламент за изпълнение има следния текст:

„По време на първоначалния срок, когато се изчисляват индивидуалните вноски на всяка институция, Съветът за реструктуриране взема предвид вноските, набрани от участващите държави членки в съответствие с членове 103 и 104 от Директива 2014/59/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190)] и прехвърлени към Фонда [...], като ги приспада от сумата, дължима от всяка институция“.

Делегиран регламент (ЕС) 2017/2361

- 11 Съгласно член 7, параграфи 2, 4 и 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/2361 на Комисията от 14 септември 2017 година относно окончателната схема за вноските за покриване на административните разходи на Единния съвет за реструктуриране (ОВ L 337, 2017 г., стр. 6):

„2. Когато статутът на субект или група се променя между категориите, посочени в член 4, параграф 1[,] през финансовата година, индивидуалната годишна вноска на субекта или групата за тази финансова година се изчислява въз основа на броя месеци, през които субектът или групата са попадали в съответната категория на последния ден от месеца.

[...]

4. Когато ЕЦБ е докладвала промяна, посочена в параграфи 1 и 2 [...], Съветът за реструктуриране преизчислява само индивидуалната годишна вноска на въпросния субект или група за съответните финансови години. [...]

5. Когато сумата на платената индивидуална годишна вноска е по-висока от сумата, преизчислена в съответствие с параграф 4, Съветът за реструктуриране възстановява разликата на съответния субект или група. Когато сумата на платената индивидуална годишна вноска е по-ниска от сумата, преизчислена в съответствие с параграф 4, съответният субект или група изплаща разликата на Съвета за реструктуриране. За целите на възстановяването или събирането на дължимата сума в съответствие с настоящия параграф Съветът за реструктуриране намалява или увеличава индивидуалната годишна вноска на съответния субект или група през финансовата година, следваща преизчисляването съгласно параграф 4“.

Обстоятелствата по спора

- 12 ABLV Bank е била лицензирана латвийска кредитна институция, подчинена на надзора на ЕЦБ в рамките на единния надзорен механизъм (ЕНМ).
- 13 През декември 2015 г. ABLV Bank получава от Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Комисия за финансовите пазари и капитали, Латвия) акт за събиране на вземания, с който се уведомява за сумата, която дължи като предварителна вноска за 2015 г. Тази платена от жалбоподателя вноска е прехвърлена в Единния фонд за реструктуриране (ЕФП).
- 14 На 23 февруари 2018 г. ЕЦБ стига до заключението, че жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен. Същия ден ЕСП приема в своето решение SRB/EES/2018/09, че мярка за реструктуриране по отношение на жалбоподателя не е необходима в обществен интерес.
- 15 На 26 февруари 2018 г. акционерите на ABLV Bank започват процедура, която позволява на тази банка да извърши собствената си ликвидация, и представят пред Комисията за финансовите пазари и капитали искане за одобряване на плана ѝ за доброволна ликвидация.

- 16 С Решение SRB/ES/SRF/2018/03 от 12 април 2018 г. относно изчислението на предварителните вноски за 2018 г. ЕСП одобрява предварителните вноски за 2018 г. С писмо от 27 април 2018 г. Комисията за финансовите пазари и капитали уведомява ABLV Bank, че ЕСП е приел това решение, и посочва сумата, която трябва да бъде платена като предварителна вноска за 2018 г. Жалбоподателят плаща тази сума на 3 юли 2018 г.
- 17 На 11 юли 2018 г. ЕЦБ приема решение за отнемане на лиценза на жалбоподателя по предложение на Комисията за финансовите пазари и капитали.
- 18 С писмо от 17 септември 2018 г. жалбоподателят иска от ЕСП да възстанови част от платената за 2015 г. вноска, ново изчисляване на неговата предварителна вноска за 2018 г. и възстановяване на надвнесените суми в това отношение.
- 19 Със спорното решение ЕСП отхвърля това искане. На основание член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП приема, че нито една от разпоредбите на тези два регламента не предвижда ново изчисляване на предварителната вноска за 2018 г. или възстановяване на част от нея. По-специално ЕСП посочва, че отнемането на лиценза на кредитна институция от страна на ЕЦБ представлява промяна на статуса по смисъла на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63. Освен това ЕСП приема, че субектите, платили предварителни вноски за 2015 г., чийто лиценз впоследствие е бил отнет, не се ползват от право на възстановяване на тези предварителни вноски, също както в съответствие с член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 не се ползват от право на възстановяване на всяка друга правомерно платена предварителна вноска.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 20 На 21 декември 2018 г. ABLV Bank подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.
- 21 В подкрепа на жалбата си тя излага десет основания. С първите три основания ABLV Bank по същество упреква ЕСП, че не е взел надлежно предвид характера *pro rata temporis* на предварителните вноски. Четвъртото и петото основание са свързани с погрешно тълкуване, от една страна, на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и от друга страна, на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63. Шестото, седмото, осмото, деветото и десетото основание са свързани с нарушение съответно на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, на принципа на пропорционалност, на максимата *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* (наричана по-нататък „максимата *nemo auditur*“), на забраната за извършване на противоречиви действия, както и на правото на собственост и на свободата на стопанска инициатива.
- 22 С решение от 30 април 2019 г. е допуснато встъпването на Европейската комисия в подкрепа на исканията на ЕСП.
- 23 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля подадената от ABLV Bank жалба.
- 24 След като приема жалбата за допустима, в точки 52—129 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда заедно първите пет основания.

- 25 След този анализ в точка 130 от това съдебно решение той преценява, че ЕСП не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че отнемането на лиценза на институция от ЕЦБ през периода на плащане на вноски не е обстоятелство, което дава право на тази институция на ново изчисляване *pro rata temporis* на нейната предварителна вноска за този период, и като е решил вследствие на това да не възстанови на ABLV Bank част от сумата, платена от тази банка като предварителна вноска за 2018 г. Общият съд счита също, че ЕСП не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че отнемането на лиценза на институция от ЕЦБ през първоначалния период, предвиден в Регламент № 806/2014, не е обстоятелство, което дава на тази институция право на възстановяване на остатъка от нейната предварителна вноска, платена за 2015 г.
- 26 Затова в точка 131 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля първите пет основания на ABLV Bank.
- 27 В точки 132—180 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда и отхвърля основания от шесто до десето, изложени от ABLV Bank.

Искания на страните

- 28 С жалбата си ABLV Bank иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да отмени спорното решение,
 - да осъди ЕСП да заплати съдебните разноски, направени в производствата пред двете инстанции, и
 - доколкото Съдът не може да се произнесе по първоинстанционната жалба, да върне делото на Общия съд.
- 29 ЕСП и Комисията искат от Съда:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди ABLV Bank да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 30 В подкрепа на жалбата си до Съда ABLV Bank изтъква тринадесет основания, свързани, първо, с неправилно тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, второ, с неправилно тълкуване на член 12 от Делегиран регламент 2015/63, трето, с неправилно тълкуване на член 7 от Делегиран регламент 2017/2361, четвърто, с неправилно тълкуване и прилагане на понятието „неоснователно обогатяване“, пето, с непроизнасяне по възражение за незаконосъобразност, шесто, с грешки, що се отнася до отчитането на Решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП, седмо, с неправилно тълкуване на член 17 от Делегиран регламент 2015/63, осмо, с грешки, що се отнася до режима на неотменимите ангажименти за плащане, девето, с грешки при прилагане на правото и с непроизнасяне по отношение на предварителните вноски за 2015 г., десето, с грешки при прилагане на

правото при отхвърлянето на шестото основание, изложено в първоинстанционното производство, единадесето, с грешки при прилагане на правото при отхвърлянето на седмото основание, изложено в първоинстанционното производство, дванадесето, с грешки при прилагане на правото при отхвърлянето на осмото и деветото основание, изложени в първоинстанционното производство, и тринадесето, с грешки по въпроса дали спорното решение е достатъчно мотивирано.

- 31 Според ЕСП и Комисията някои от тези основания са недопустими.

По допустимостта

Доводи на страните

- 32 ЕСП поддържа, че първото, четвъртото, петото и осмото основание са недопустими, тъй като не посочват точките от обжалваното съдебно решение, до които се отнасят.
- 33 Комисията отбелязва, че няколко основания, по-специално първото, третото, седмото и осмото основание, не се отнасят до никоя конкретна точка от обжалваното съдебно решение.

Съображения на Съда

- 34 Най-напред следва да се припомни, че от член 256 ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, член 168, параграф 1, буква г) и член 169 от Процедурния правилник на Съда следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на решението, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя такова искане, тъй като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими (решение от 13 януари 2022 г., *Dragnea/Комисия*, С-351/20 Р, ЕУ:С:2022:8, т. 53 и цитираната съдебна практика).
- 35 Така не отговаря на тези изисквания и трябва да се отхвърли като недопустима жалба, която няма логична структура, ограничава се само до общи твърдения и не съдържа точни указания във връзка с точките от обжалваното съдебно решение, които евентуално са опорочени от грешка при прилагане на правото (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2014 г., *Telefónica и Telefónica de España/Комисия*, С-295/12 Р, ЕУ:С:2014:2062, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 36 В настоящия случай действително следва да се констатира, че основанията за обжалване, посочени във възражението за недопустимост на ЕСП и на Комисията, не съдържат систематично споменаване на точките от обжалваното съдебно решение, до които се отнасят.
- 37 Тези основания обаче са изложени, следвайки структурата на обжалваното съдебно решение, както впрочем изрично се уточнява в уводната част на жалбата до Съда.

- 38 Поради това предоставените в жалбата данни позволяват лесно да се установят точките от обжалваното съдебно решение, до които се отнася всяко от основанията, като доводите, изложени от ЕСП и от Комисията срещу тези основания, впрочем потвърждават, че те са били в състояние да идентифицират съответните точки.
- 39 Ето защо следва да се отхвърли възражението за недопустимост на първото, третото, четвъртото, петото, седмото и осмото основание поради непосочване на съответните точки от обжалваното съдебно решение.

По същество

По първото основание, свързано с неправилно тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014

– Доводи на страните

- 40 С първото си основание ABLV Bank изтъква, че възприетото от Общия съд тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 е неправилно, тъй като тази разпоредба предполага само че предварителните вноски не представляват подлежащи на възстановяване депозити.
- 41 На първо място, според ABLV Bank Общият съд се е отклонил от общия смисъл на думата „дължим“ („due“) и от теорията за неоснователното обогатяване, като е приел за „дължима“ („due“) всяка първоначално правомерно („dûment“) платена сума, дори впоследствие да се окаже, че тя не е трябвало да бъде платена за релевантния период.
- 42 Освен това обхватът на отрицанието по член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 не бил толкова ясен, колкото твърдял Общият съд. Обхватът на това отрицание зависел от неговия предмет, а именно подлежащ на възстановяване депозит или последващо преразглеждане на дължимите суми. Непосочването в тази разпоредба на възможност за корекция на предварителните вноски в случай на отнемане на лиценза на съответната институция също не било определящо, имайки предвид лаконичността на посочената разпоредба.
- 43 На второ място, ABLV Bank поддържа, че възприетото в обжалваното съдебно решение тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 е несъвместимо с други разпоредби от правото на Съюза.
- 44 Това тълкуване противоречало на член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81 и на член 17 от Делегиран регламент 2015/63, предвиждащи възможности за възстановяване на предварителни вноски.
- 45 Посоченото тълкуване било несъвместимо и с член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, тъй като било нелогично в тази разпоредба някои промени да се посочват като ирелевантни за последващото определяне на дълг, ако такова определяне е изключено при всички положения.

- 46 В допълнение, тълкуването на Общия съд не съответствало на съображенията на Съда в решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International* (C-255/18, EU:C:2019:967). Възможно тези съображения, отнасящи се до ирелевантността на настъпила в рамките на период на плащане на вноски в ЕФП промяна на статуса на институцията, се основавали не на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, а на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63.
- 47 На трето място, Общият съд преценил неправилно естеството на предварителните вноски, като приел, че те не представляват индивидуални вноски, определени в зависимост от присъщите за дадена институция рискове и отнасящи се до конкретни периоди, подобно на застрахователните премии. По-специално Общият съд не взел предвид факта, че индивидуалните вноски се определят в зависимост от рисковете и от възможността за набиране на нови вноски след предвидения в Регламент № 806/2014 първоначален период. Освен това не било релевантно обстоятелството, че предварителните вноски са разпределени във времето и не са автоматично свързани с насрещна престация, тъй като ставало въпрос за характеристики, които са общи за всички застрахователни схеми.
- 48 На четвърто място, исканото от ABLV Bank възстановяване във всички случаи можело да се извърши и в контекст, сравним с този на данъчното право, без поставената цел за постигане на целево равнище на финансовите средства да е достатъчна, за да се изключи възможно възстановяване.
- 49 ЕСП и Комисията поддържат, че първото основание трябва да се отхвърли по същество.

– *Съображения на Съда*

- 50 Член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 предвижда, че правомерно получените от институциите предварителни вноски не им се възстановяват.
- 51 В точки 66 и 67 от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред подчертава, че текстът на тази разпоредба недвусмислено означава, че правомерно платена вноска не може да бъде възстановена.
- 52 По-нататък, в точки 68—73 от посоченото решение Общият съд посочва контекста на въпросната разпоредба. По-специално той отбелязва, че видно от законодателството на Съюза, предварителните вноски не се отнасят до определена година и не гарантират каквато и да било насрещна престация, като тези елементи отличават въпросните вноски от застрахователните премии, чието възстановяване би трябвало да се предвиди при промяна на положението през годината.
- 53 Накрая, в точки 74 и 75 от същото съдебно решение Общият съд отбелязва, че отчитането на промените в правното и финансовото положение на съответните институции в хода на финансовата година би могло да попречи на постигането на целта, преследвана с Регламент № 806/2014 и с Делегиран регламент 2015/63, а именно да се гарантира, че в края на първоначален осемгодишен период наличните финансови средства в ЕФП достигат най-малко 1 % от размера на гарантираните депозити на всички кредитни институции, лицензирани във всички участващи държави членки.

- 54 В това отношение следва да се подчертае, на първо място, че Общият съд правилно е приел в точка 67 от обжалваното съдебно решение, че видно от ясения текст на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, законодателят на Съюза е искал да изключи по принцип възстановяването на предварителните вноски, получени в надлежната форма.
- 55 Освен това, тъй като ABLV Bank изтъква, че в обжалваното съдебно решение Общият съд е възприел тълкуване, което се отклонява от обичайното значение на термина „дължим“ („dû“), важно е да се отбележи, че посочената разпоредба се отнася не до „дължимите вноски“ („contributions dues“), а до „правомерно получените вноски“ („contributions dûment reçues“), като по този начин се посочва, че установеното в нея правило за невъзстановяване се прилага за предварителните вноски, които са били редовно събрани към датата на плащането им.
- 56 В допълнение, при положение че ABLV Bank да се позовава на лаконичността на същата разпоредба, за да отхвърли релевантността на констатацията в точка 67 от обжалваното съдебно решение (а именно че в тази разпоредба изобщо не е посочена възможност за последващо коригиране на предварителните вноски), без обаче да я оспори по същество, налага се изводът, че тази формулировка отразява избора на законодателя на Съюза да предвиди правило без изключение.
- 57 На второ място, не могат да се приемат доводите на ABLV Bank, че възприетото от Общия съд тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 противоречи на други разпоредби на вторичното право.
- 58 Всъщност, най-напред, член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81 само посочва някои правила, приложими към предоставените от дадена институция неотменими ангажименти за плащане, които разкриват особености, накарали законодателя на Съюза (както отбелязва Общият съд в точка 111 от обжалваното съдебно решение) да въведе специален режим за тези ангажименти.
- 59 По-нататък, макар член 17, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент 2015/63 действително да предвижда отчитането на евентуалната разлика между предварителна вноска, платена въз основа на информация, която подлежи на преизчисления или преразглеждания, и предварителната вноска, която е трябвало да бъде платена, от тези разпоредби следва, че това отчитане трябва да се извърши не под формата на възстановяване като поисканото от ABLV Bank пред ЕСП в настоящия случай, а при изчисляването на предварителната вноска за следващия период на плащане на вноски.
- 60 Накрая, противно на твърденията на жалбоподателя, тълкуването на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, възприето в точки 66—75 от обжалваното съдебно решение, не може да се разглежда като напълно лишавашо от полезно действие член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63.
- 61 От една страна, както отбелязва генералният адвокат в точка 72 от заключението си, член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 цели по-специално да се избегне всяка несигурност относно обхвата на член 12, параграф 1 от този делегиран регламент, доколкото последният предвижда изключение от принципа, че предварителните вноски се изчисляват въз основа на информацията, налична към 31 декември на годината, предхождаща периода на плащане на вноски.

- 62 От друга страна, член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 имат различен материален обхват. Всъщност, докато първата от тези разпоредби се отнася само до вноските в ЕФП, в съответствие с член 3, точка 5 от Делегиран регламент 2015/63 втората разпоредба се отнася до вноските, събирани от органа за реструктуриране за националния механизъм за финансиране — понятие, което съгласно член 5, параграф 1 от Регламент № 806/2014 трябва да се разбира като отнасящо се и до ЕСП, както се посочва в съображение 7 от този делегиран регламент.
- 63 В този контекст обстоятелството, че в решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International* (C-255/18, EU:C:2019:967), което се отнася до изчисляването на вноска в национален фонд за реструктуриране, Съдът се е ограничил до тълкуване на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 (единствената разпоредба, за която впрочем е отправено запитване до него), не означава, че той мълчаливо отхвърля тълкуването на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, възприето в обжалваното съдебно решение.
- 64 На трето място, направената от ABLV Bank аналогия между предварителните вноски и застрахователните премии при всички положения не може да задължи ЕСП да замени ясният текст на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 с правило в обратен смисъл, защото според жалбоподателя това правило е обичайно в областта на застраховането.
- 65 Следователно трябва да се отхвърлят като неотносими доводите на ABLV Bank, целящи да докажат, че Общият съд не е можел с оглед на обстоятелствата, изложени в точки 68—72 от обжалваното съдебно решение, в точка 73 от него да отхвърли сходството на характеристиките на предварителните вноски и на застрахователните премии.
- 66 На четвърто място, насоченият срещу точки 74 и 75 от обжалваното съдебно решение довод на ABLV Bank, че е възможно да се постигне целта за осигуряване на достатъчно финансови средства за ЕФП в края на първоначален период от осем години, като същевременно се възстановяват предварителни вноски, когато дадена институция остава извън приложното поле на Регламент № 806/2014, също не може да постави под въпрос тълкуването на член 70, параграф 4 от този регламент, възприето в точка 76 от обжалваното съдебно решение.
- 67 Всъщност, дори то да се приеме за установено, обстоятелството, че законодателят на Съюза е можел да постигне посочената в точка 74 от обжалваното съдебно решение цел и като разреши такива възстановявания, не позволява да се пренебрегне изборът на законодателя относно най-подходящите за постигането на тази цел средства — избор, който проличава от ясният текст на посочената разпоредба (вж. по аналогия решение от 17 март 2011 г., *Brussels Hoofdstedelijk Gewest* и др., C-275/09, EU:C:2011:154, т. 29).
- 68 По изложените съображения първото основание следва да се отхвърли отчасти като неотносимо и отчасти по същество.

По второто основание, свързано с неправилно тълкуване на член 12 от Делегиран регламент 2015/63

– Доводи на страните

- 69 С второто си основание ABLV Bank поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че отнемането на лиценза на кредитна институция трябва да се счита за „промяна на статуса“ по смисъла на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63.
- 70 Това тълкуване било несъвместимо с тълкуването на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, възприето в обжалваното съдебно решение. Всъщност според ABLV Bank, ако всяко възстановяване беше изключено в приложение на тази разпоредба, нямаше да е необходимо в член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 да се изключи възможността за такова възстановяване в случай на промяна на статуса.
- 71 Освен това последната разпоредба се отнасяла само до размера на предварителната вноски, а не до самия принцип за плащане на такава вноски. Това тълкуване следвало ясно от текста на посочената разпоредба на немски език и било съвместимо с текстовете ѝ на останалите езици. Впрочем, преди да постанови, че трансгранично сливане трябва да се разглежда като „промяна на статуса“ по смисъла на член 12 от Делегиран регламент 2015/63, в точка 47 от решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*, Съдът се основал на обстоятелството, че вследствие на такава операция съответната институция продължава да попада в обхвата на Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП).
- 72 ЕСП и Комисията поддържат, че второто основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 73 Член 12, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 предвижда специфичен метод за изчисляване на предварителната вноски, който трябва да се прилага, когато институцията е под надзор само за част от периода на плащане на вноски.
- 74 Член 12, параграф 2 от този делегиран регламент гласи, че промяната на статуса на институцията, включително на малка институция, по време на период на плащане на вноски не оказва влияние върху предварителната вноски, която трябва да бъде платена през тази конкретна година.
- 75 След като в точка 77 от обжалваното съдебно решение излага текста на тези разпоредби, в точки 80—83 от него Общият съд цитира голяма част от точки 35—48 от решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*. Въз основа на това в точки 84 и 87 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че по същите причини като изложените от Съда в решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International (C-255/18, EU:C:2019:967)*, отнемането на лиценза на кредитна институция от ЕЦБ трябва да се счита за такава промяна в статуса дори ако това отнемане означава, че съответната институция вече не попада в обхвата на ЕМП.

- 76 В това отношение следва да се припомни, че според Съда изразът „промяна на статуса“, използван в член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, може да обхване всякакъв вид промяна в правното или фактическото положение на дадена институция, която може да окаже влияние върху прилагането на тази разпоредба (решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 35).
- 77 Освен това контекстът, в който се вписва тази разпоредба, предполага, че по отношение на операция, която се състои в промяна на статуса по смисъла на посочената разпоредба, по принцип не се прилага предвиденото в член 12, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 пропорционално изчисление на вноската, доколкото последната разпоредба следва да се тълкува стеснително (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 39 и 40).
- 78 Съдът уточнява още, че ако националните органи за реструктуриране трябва да отчитат настъпилите през съответната година промени в правното и финансовото положение на институциите, те трудно биха могли да изчислят надлежно редовните вноски, които се дължат през следваща година, и следователно да постигнат целта най-късно на 31 декември 2024 г. да се достигне поне 1% от размера на гарантираните депозити на всички лицензирани институции на територията на дадена държава членка (вж. в този смисъл решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 43).
- 79 Въз основа на тези обстоятелства Съдът стига до извода, че понятието „промяна на статуса“, предвидено в член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, трябва да се разбира в широк смисъл като включващо по-специално трансгранично сливане чрез вливане, извършено през периода на плащане на вноски (решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, т. 44).
- 80 Тъй като припомнените в точки 76—78 от настоящото решение съображения относно текста, контекста и целта на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 са релевантни във връзка с отнемането на лиценза на кредитна институция през дадена година, в точка 84 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е приел, че тези съображения обосновават квалифицирането на такова отнемане на лиценза като „промяна на статуса“ по смисъла на тази разпоредба.
- 81 Освен това Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отхвърлил в точка 87 от обжалваното съдебно решение довода на ABLV Bank, че понятието „промяна на статуса“ по смисъла на посочената разпоредба не се отнася до промените, водещи до това дадена институция занапред вече да не попада в обхвата на ЕМП.
- 82 Всъщност следва да се отбележи, че текстът на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 не прави никакво разграничение между промените на статуса на институциите в зависимост от това дали водят (или не) до напускане на ЕМП от съответната институция.
- 83 Изтъкнатото от ABLV Bank обстоятелство, че текстът на немски език на тази разпоредба се отнася единствено до размера на предварителната вноски, е без значение в това отношение.
- 84 При това положение съображенията в точка 47 от решение от 14 ноември 2019 г., *State Street Bank International* (C-255/18, EU:C:2019:967), които, както се посочва в точка 45 от това решение, целят единствено да потвърдят разширителното тълкуване (което вече е

възприето в точка 44 от посоченото решение) на понятието „промяна на статуса“ по смисъла на член 12, параграф 2 от Регламент 2015/63, не могат да се тълкуват в смисъл, че Съдът е възнамерявал да ограничи обхвата на това разширително тълкуване само до промените в положението на дадена институция, които не водят до нейното напускане на ЕМП.

- 85 Освен това изтъкнатият от ABLV Bank довод, че възприетите в обжалваното съдебно решение тълкувания на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 и на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 си противоречат, трябва да се отхвърли поради съображенията, изложени в точки 61—63 от настоящото решение.
- 86 По изложените съображения второто основание трябва да се отхвърли по същество.

По третото основание, свързано с неправилно тълкуване на член 7 от Делегиран регламент 2017/2361

– Доводи на страните

- 87 С третото си основание ABLV Bank изтъква, от една страна, че Общият съд неправилно е изискал от нея да установи връзка между член 7 от Делегиран регламент 2017/2361 и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, като се е основал на погрешното схващане, че един и същ израз би трябвало по принцип да има различен смисъл, когато се използва в две отделни разпоредби, освен ако между тях съществува специфична връзка.
- 88 От друга страна, било явно погрешно възприетото от Общия съд противопоставяне на обществения интерес, свързан с предварителните вноски, и по-конкретните интереси на въпросната институция, които се обслужват от вноските в административните разходи на ЕСП. По-релевантно било да се вземе предвид фактът, че предварителните вноски имат по-тясна връзка със съответната институция, тъй като са свързани с рисковия профил на тази институция.
- 89 ЕСП и Комисията поддържат, че третото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 90 Член 7, параграфи 2, 4 и 5 от Делегиран регламент 2017/2361 предвижда начин на изчисляване *pro rata temporis* на индивидуалната годишна вноска в административните разходи на ЕСП, когато статутът на субект или група се променя през годината.
- 91 В точка 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че понятието „промяна на статуса“ по смисъла на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 не може да се разбира като отнасящо се единствено до случаите, обхванати от член 7 от Делегиран регламент 2017/2361, имайки предвид разликите в предмета и целта на тези два акта.
- 92 Видно от изложените в тази точка 86 съображения, доводът на ABLV Bank, че Общият съд неправилно е изискал от нея да установи връзка между член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 и член 7 от Делегиран регламент 2017/2361, се основава на неправилен прочит на обжалваното съдебно решение, тъй като в посочената точка Общият съд не се е основал на липса на установена връзка между тези две разпоредби.

- 93 Освен това ABLV Bank не оспорва преценката на Общия съд, че предварителните вноски и вноските в административните разходи на ЕСП нямат един и същ предмет.
- 94 Тъй като тази разлика в предмета е достатъчна, за да обоснове изчисляването им посредством отделни и независими методи, следва да се приеме, че ABLV Bank не е доказала, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е отказал да вземе предвид член 7 от Делегиран регламент 2017/2361 за целите на тълкуването на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63.
- 95 Ето защо третото основание трябва да се отхвърли по същество.

По четвъртото основание, свързано с неправилно тълкуване и прилагане на понятието „неоснователно обогатяване“

– Доводи на страните

- 96 С четвъртото си основание ABLV Bank поддържа, че точки 92—96 от обжалваното съдебно решение почиват на погрешното схващане, че прилагането на понятието „неоснователно обогатяване“ предполага да се разгледа само първоначалното основание за плащането. Напротив, по принцип следвало да се вземат предвид настъпили впоследствие промени, които се отразяват върху законосъобразността на дадено плащане, като това била причината член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 да изключва отчитането на някои промени от съображения за административно опростяване.
- 97 ЕСП и Комисията поддържат, че четвъртото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 98 В точки 94—96 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че разглежданите плащания имат за правно основание член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 12 от Делегиран регламент 2015/63 — правни основания, които изключват частично възстановяване на предварителната вноска за 2018 г. и чиято валидност не е оспорена от ABLV Bank.
- 99 Така, за да установи, че съществува правно основание за обогатяването на ЕФП, произтичащо от събирането и запазването на предварителната вноска за 2018 г. на ABLV Bank, Общият съд изрично се е основал на обстоятелството, че релевантните разпоредби изключват възстановяването на тази вноска при промяна на статуса на съответната институция през 2018 г.
- 100 Ето защо не може да се приеме, че според Общия съд неоснователно обогатяване може да бъде изключено само поради факта че първоначалното основание за плащането е установено, без този съд да е взел предвид наличието на правно основание за запазване на разглежданите суми.
- 101 От това следва, че четвъртото основание, изтъкнато от ABLV Bank, произтича от неправилен прочит на обжалваното съдебно решение.
- 102 Ето защо това основание трябва да се отхвърли по същество.

По петото основание, свързано с неизясняване по възражение за незаконосъобразност

– Доводи на страните

- 103 С петото си основание ABLV Bank изтъква, че Общият съд не е отговорил на възражение за незаконосъобразност, повдигнато в точка 40 от писмения ѝ отговор от 12 юни 2020 г. на въпросите на Общия съд.
- 104 ЕСП и Комисията поддържат, че петото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 105 В точка 95 от обжалваното съдебно решение Общият съд е отбелязал, че писмените изявления на жалбоподателя не съдържат изрично или имплицитно никакво възражение за незаконосъобразност, свързано с член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и с член 12 от Делегиран регламент 2015/63.
- 106 Щом като ABLV Bank твърди, че по този начин Общият съд е пропуснал да се произнесе по възражение за незаконосъобразност, съдържащо се в точка 40 от писменото му изявление от 12 юни 2020 г., следва да се припомни, от една страна, че контролът на Съда при обжалване има за предмет по-конкретно да провери дали Общият съд е отговорил в достатъчна степен на съвкупността от доводи, на които се позовава жалбоподателят, и от друга страна, че основанието, изведено от липса на отговор от страна на Общият съд на доводи, на които е направено позоваване пред първата инстанция, означава по същество да се твърди нарушение на задължението за излагане на мотиви, което произтича от член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим за Общия съд по силата на член 53, първа алинея от същия статут, и от член 117 от Процедурния правилник на Общия съд (решение от 9 март 2017 г., *Ellinikos Chrysos/Комисия*, С-100/16 Р, ЕУ:С:2017:194, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 107 Задължението за излагане на мотиви не налага на Общия съд да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички разсъждения на страните по спора, и следователно мотивите на Общия съд могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които Общият съд не е приел доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (решение от 9 март 2017 г., *Ellinikos Chrysos/Комисия*, С-100/16 Р, ЕУ:С:2017:194, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 108 Видно е, че в точка 95 от обжалваното съдебно решение Общият съд имплицитно, но по необходимост е приел, че точка 40 от писменото изявление на жалбоподателя от 12 юни 2020 г., в която се посочва, че е незаконосъобразно да се възприеме предложеното от ЕСП тълкуване на член 12 от Делегиран регламент 2015/63, се отнася до тълкуването на този член, а не до неговата валидност, без по този начин да допусне изопачаване на това изявление.
- 109 Следователно петото основание трябва да се отхвърли по същество.

По шестото основание, свързано с грешки, що се отнася до отчитането на Решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП

– Доводи на страните

- 110 С шестото си основание ABLV Bank твърди, че прилагането на правилото, според което практиката не може да изменя действащата правна уредба, не е подходящо в конкретния случай. Всъщност, докато решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП разпореждало възстановяването на платени предварителни вноски, било безспорно, че такова възстановяване би могло да произтича само от гарантирано право на получателя на това възстановяване, без да се допускат безвъзмездни плащания от страна на ЕСП.
- 111 Доводът, възприет от Общия съд при условията на евентуалност във връзка с Решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП, бил чисто семантичен, тъй като възстановяването не променяло естеството си, защото е представено като отрицателна сума или предполага математическа операция. Освен това било произволно да се прави разлика между приспадане, приложено спрямо размера на вноската, и възстановяване.
- 112 ЕСП и Комисията поддържат, че шестото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 113 В точки 98 и 99 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че доводите на ABLV Bank срещу Решение SRB/ES/SRF/2018/03 на ЕСП са неотнормирани, доколкото обикновена практика на ЕСП не може да доведе до изменение на съдържанието на приложимите законови разпоредби на Съюза, преди да уточни — при условията на евентуалност — в точки 100—102 от обжалваното съдебно решение, че тези доводи са неоснователни.
- 114 Следва да се отбележи, че в точка 98 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е припомнил, че обикновена практика на институцията, орган, служба или агенция на Съюза не може да има предимство пред задължителните за тях норми и да създаде прецедент, който да ги обвързва (вж. в този смисъл решения от 26 март 1996 г., Парламент/Съвет, C-271/94, EU:C:1996:133, т. 24 и от 1 октомври 2009 г., Комисия/Съвет, C-370/07, EU:C:2009:590, т. 54).
- 115 Ето защо, дори да се предположи, че в своето Решение SRB/ES/SRF/2018/03 ЕСП действително е допуснал възможността да се пристъпи към някои възстановявания на предварителни вноски, това решение не може да постави под въпрос възприетото от Общия съд тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63.
- 116 В този контекст обстоятелството, че ЕСП не може валидно да извършва безвъзмездни плащания на кредитни институции, е ирелевантно, доколкото не може да се презумира, че при приемането на Решение SRB/ES/SRF/2018/03 ЕСП е спазил това правило и освен това е тълкувал правилно задължителните за него норми на вторичното право.
- 117 От това следва, че доводите на жалбоподателя срещу точки 98 и 99 от обжалваното съдебно решение трябва да се отхвърлят като неоснователни.

- 118 При това положение точки 100—102 от обжалваното съдебно решение трябва да се разглеждат като включени от съображения за изчерпателност, което означава, че доводите, с които се оспорват тези точки, са неотнормими (вж. по аналогия решение от 18 юни 2020 г., *Dovgan/EUIPO*, С-142/19 Р, непубликувано, ЕУ:С:2020:487, т. 92 и цитираната съдебна практика).
- 119 Следователно шестото основание трябва да се отхвърли отчасти като неотнормимо и отчасти по същество.

По седмото основание, свързано с неправилно тълкуване на член 17 от Делегиран регламент 2015/63

– Доводи на страните

- 120 Със седмото си основание ABLV Bank поддържа, че съображенията на Общия съд относно член 17, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент 2015/63 са опорочени от грешка при прилагане на правото, тъй като предвидената в тези разпоредби възможност за преразглеждане на предварителните вноски показва, че даденото от Общия съд тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 не е правилно.
- 121 ЕСП поддържа, че седмото основание трябва да се отхвърли като недопустимо или във всички случаи по същество. Комисията изтъква, че това основание следва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 122 След като в точка 105 от обжалваното съдебно решение припомня текста на член 17, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент 2015/63, Общият съд приема в точки 107 и 108 от това съдебно решение, че предложеното от жалбоподателя тълкуване на тези разпоредби, според което всяка вноска може да бъде предмет на последващи корекции, не се подкрепя от текста им и че изтъкнатата от жалбоподателя промяна в обстоятелствата не е сравнима със счетоводните преизчисления или преразглеждания, споменати в посочените разпоредби.
- 123 Видно е, че със седмото си основание ABLV Bank упреква Общия съд не за това, че неправилно е отхвърлил прилагането на член 17, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент 2015/63, а за това, че е възприел тълкуване на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, което е несъвместимо с посочения член 17, параграфи 3 и 4.
- 124 По изложените в точка 59 от настоящото решение причини обаче подобен довод не може да бъде възприет.
- 125 Затова, без да е необходимо да се преценява допустимостта на седмото основание, то трябва да се отхвърли по същество.

По осмото основание, свързано с грешки, що се отнася до режима на неотменимите ангажименти за плащане

– Доводи на страните

- 126 С осмото си основание ABLV Bank счита, че Общият съд е изопачил доводите ѝ, доколкото в писмените си изявления в първоинстанционното производство тя не е посочила, че нейните предварителни вноски представляват неотменими ангажименти за плащане.
- 127 Член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81 обаче показвал, че трябва да се правят изчисления, когато даден субект напусне ЕФП, и че следователно възприетото от Общия съд тълкуване на Регламент № 806/2014 е неправилно.
- 128 ЕСП и Комисията поддържат, че осмото основание следва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 129 Член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81 предвижда, че неотменимите ангажименти за плащане на дадена институция, която вече не попада в обхвата на Регламент № 806/2014, се отменят, а обезпечението, свързано с тези ангажименти, се връща.
- 130 В точка 111 от обжалваното съдебно решение Общият съд е уточнил, че такива ангажименти имат различно естество от това на предварителните вноски и поради това те са подчинени на специален режим, който не може да се прилага по аналогия към вноски като платените от ABLV Bank.
- 131 В това отношение следва да се отбележи, от една страна, че видно от точки 110 и 111 от обжалваното съдебно решение, Общият съд не е счел, че според жалбоподателя неговата предварителна вноска за 2018 г. се състои от неотменими ангажименти за плащане.
- 132 Важно е по-специално да се подчертае, че в точка 111 от обжалваното съдебно решение Общият съд изрично е отхвърлил възможността за прилагане „по аналогия“ на член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81.
- 133 От това следва, че доводът за изопачаване на писмените изявления на ABLV Bank в първоинстанционното производство трябва да се отхвърли като неоснователен.
- 134 От друга страна, наистина жалбоподателят правилно изтъква, че член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81 предполага, че излизането на институция от обхвата на ЕМП може да е свързано с приемането от страна на ЕСП на някои мерки относно предварителните вноски, платени от тази институция. Той обаче изобщо не критикува преценката на Общия съд относно разликите, които разграничават неотменимите ангажименти за плащане от другите предварителни вноски, а напротив, набляга на реалното съществуване на тези разлики.
- 135 При тези условия доводите на жалбоподателя не позволяват да се приеме, че точка 111 от обжалваното съдебно решение е опорочена от грешка при прилагане на правото.

136 Ето защо това основание трябва да се отхвърли отчасти като неотнормено и отчасти по същество.

По деветото основание, свързано с грешки при прилагане на правото и с неизясняване по отношение на предварителните вноски за 2015 г.

– Доводи на страните

137 С деветото си основание ABLV Bank твърди, че Общият съд е допуснал редица грешки при произнасянето си по доводите на жалбоподателя относно предварителните вноски за 2015 г.

138 На първо място, Общият съд неправилно приравнил тези вноски на последващите вноски, при положение че предварителните вноски за 2015 г. се запазват в нарочни подразделения до възстановяването им на съответните институции.

139 На второ място, Общият съд тълкувал неправилно член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81.

140 Така той не взел предвид факта, че тази разпоредба не предвижда възстановяването на разглежданите вноски да трябва да се извърши прогресивно за период от осем години. В този контекст изключването на възможността за възстановяване на суми на институциите, които вече не трябва да плащат предварителни вноски, не било допустимо, тъй като тяхното положение в това отношение произтичало от необоснованото отлагане на предвиденото възстановяване. Изненадваща била липсата на изчисление, предназначено да уреди положението на такива институции, доколкото в такава ситуация било предвидено изчисление в член 7, параграф 3 от Регламент за изпълнение 2015/81.

141 На трето място, Общият съд неправилно се позовавал на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, при положение че предварителните вноски за 2015 г. не били събрани по силата на този регламент и приложимите към този вид вноски правила не съдържали сходни разпоредби.

142 На четвърто място, позицията, възприета от Общия съд при разглеждането на допустимостта на жалбата, била в противоречие с позицията, възприета при преценката по същество относно предварителните вноски за 2015 г.

143 На пето място, Общият съд не бил признал, че позовавайки се на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63, той всъщност приема, че въпросът за настъпилите през годината промени е релевантен.

144 ЕСП и Комисията поддържат, че деветото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 145 След като припомня в точки 115 и 116 от обжалваното съдебно решение, че предварителните вноски за 2015 г. са получени от държавите членки и впоследствие са прехвърлени към ЕСП, Общият съд, най-напред, приема в точка 117 от обжалваното съдебно решение, че след прехвърлянето им тези вноски са били обединени с останалите предварителни вноски по заместим начин в рамките на ЕФП.
- 146 По-нататък, в точки 119—127 от посоченото съдебно решение той посочва, че член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81 не може да служи за основание на искането на жалбоподателя за възстановяване. В това отношение той отбелязва, че тази разпоредба не въвежда право на възстановяване и че тя уточнява единствено метода, който трябва да бъде следван от ЕСП, за да се отчетат — при изчисляването на предварителните вноски — предварителните вноски за 2015 г., които са му били прехвърлени от държавите членки.
- 147 Накрая, в точка 128 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че предварителните вноски за 2015 г. вече се уреждат — на същото основание като останалите вноски — от член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014.
- 148 В това отношение следва да се приеме, първо, че доводите на ABLV Bank не позволяват да се установи, че тълкуването на член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81, възприето от Общия съд в точки 120—127 от обжалваното съдебно решение, е опорочено от грешка при прилагане на правото.
- 149 Тази разпоредба гласи, че по време на първоначалния период, когато се изчисляват предварителните вноски на всяка институция, ЕСП взема предвид предварителните вноски, набрани от държавите членки и прехвърлени към ЕФП, като ги приспада от сумата, дължима от тази институция.
- 150 Както отбелязва Общият съд в точки 120—122 от обжалваното съдебно решение, както от текста на член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81, така и от предмета на този регламент за изпълнение, а именно да се уточнят условията за изчисляване на предварителните вноски в ЕФП за всяка институция, следва, че тази разпоредба не може да се тълкува като въвеждаща право на всяка институция да ѝ бъде възстановена сумата на предварителните вноски, които са били получени от държавите членки и прехвърлени към ЕФП. Посочената разпоредба само предвижда включването на операция по приспадане на тези вноски в метода на изчисляване на предварителните вноски в ЕФП.
- 151 При това положение, както подчертава Общият съд в точка 123 от обжалваното съдебно решение, институция, която вече не трябва да плаща предварителни вноски в ЕФП, не може да се ползва от тази операция по приспадане, тъй като по отношение на нея вече не се прилага този метод на изчисление.
- 152 Това тълкуване на член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81 не може да се счита за несъвместимо с член 7, параграф 3 от този регламент за изпълнение, доколкото последната разпоредба, която се отнася до специалния режим на неотменимите ангажименти за плащане, няма нито за предмет, нито за последица уточняването на правилата, приложими към предварителните вноски, които са били получени от държавите членки и прехвърлени към ЕФП.

- 153 Второ, доколкото доводите на ABLV Bank трябва да се разбират като отнасящи се до незаконосъобразността на практиката на ЕСП, изразяваща се в прогресивно извършване на приспадането по член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81 през първоначалния период, предвиден в Регламент № 806/2014, следва да се приеме, че такава незаконосъобразност (дори да се приеме за установена) е трябвало да бъде изтъкната срещу решенията, с които всяка година се определят предварителните вноски, с цел да се докаже, че тези решения се основават на метод на изчисляване, който противоречи на тази разпоредба.
- 154 За сметка на това доводи, свързани с незаконосъобразността на такава практика, не могат да докажат, че Общият съд е трябвало да приеме, че за да се съобрази с посочената разпоредба, ЕСП е трябвало — при излизане на институция от обхвата на ЕМП — да пристъпи към възстановяване на предварителната вноска на тази институция, получена от държава членка и прехвърлена към ЕФП, независимо от каквато и да било операция по годишно изчисляване на дължимите от посочената институция предварителни вноски.
- 155 От горното следва, че доводите за незаконосъобразност на практиката на ЕСП, състояща се в прогресивното извършване на приспадането по член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81 през предвидения в Регламент № 806/2014 първоначален период, трябва да се отхвърлят като неотносими.
- 156 Трето, след като член 70, параграф 4 от този регламент се отнася до „правомерно получените вноски“, без да се прави разграничение между предварителните вноски, които са били пряко събрани от ЕСП, и предварителните вноски, които са му били прехвърлени от държавите членки, не може да се приеме, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 128 от обжалваното съдебно решение, че тази разпоредба се прилага за всички тези предварителни вноски, предоставени на разположение на ЕСП.
- 157 Четвърто, доводът на ABLV Bank за противоречия между съображенията на Общия съд относно предварителните вноски за 2015 г. и други части от мотивите на обжалваното съдебно решение трябва да се счита за недопустим в съответствие с принципите, припомнени в точка 34 от настоящото решение, тъй като жалбоподателят не уточнява естеството на противоречията в мотивите, на които се позовава.
- 158 Пето, щом като, видно от гореизложените съображения, Общият съд правилно е приел, от една страна, че член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81 не предвижда право на възстановяване на предварителните вноски, получени от държавите членки и прехвърлени в ЕФП, и от друга страна, че член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 е приложим към тези вноски, то преценката на Общия съд в точки 117 и 128 от обжалваното съдебно решение, според която в рамките на ЕФП не се прави никакво разграничение между посочените вноски и пряко събираните от ЕСП предварителни вноски, не може да се разглежда като необходима за обосноваване на извода, до който Общият съд е достигнал в точки 129 и от обжалваното съдебно решение.
- 159 Тъй като съображенията относно тази преценка следователно трябва да се считат за изложени за изчерпателност, доводите на ABLV Bank срещу тези съображения трябва да се отхвърлят като неотносими в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 118 от настоящото решение.

160 По изложените съображения деветото основание трябва да се отхвърли отчасти поради недопустимост, отчасти поради неотносимост и отчасти по същество.

По десетото основание, свързано с грешки при прилагане на правото при отхвърлянето на шестото основание, изложено в първоинстанционното производство

– Доводи на страните

161 С десетото си основание ABLV Bank поддържа, че преценката на Общия съд в точка 134 и сл. от обжалваното съдебно решение, според която спорното решение не нарушава принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, е опорочена от грешка при прилагане на правото, тъй като дори да се приеме, че член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 има смисъла, който му е придал Общият съд, тази разпоредба не може да се счита за ясна, по-специално поради наличието на случаи на възстановяване на предварителните вноски.

162 ЕСП изтъква, че десетото основание трябва да се отхвърли като недопустимо или във всички случаи по същество. Комисията също счита, че това основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

163 В точки 136—138 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че ЕСП не е нарушил принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания. Той е мотивирал тази преценка, установявайки, че спорното решение е предвидимо, тъй като се основава на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014, който е ясна и точна разпоредба, която не съдържа никакво изключение или смекчаване.

164 Тази преценка на Общия съд не може да се счита за опорочена от грешка при прилагане на правото, тъй като, както отбелязва Общият съд в точка 136 от обжалваното съдебно решение и както бе припомнено в точки 54 и 55 от настоящото решение, от самия текст на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 следва, че правомерно получените предварителни вноски не подлежат на възстановяване.

165 Освен това, макар жалбоподателят да твърди, че Общият съд не е взел предвид разпоредби от правото на Съюза, които предвиждат, че в някои случаи ЕСП трябва да възстанови предварителните вноски, следва да се припомни, че от анализа на първото, третото, седмото, осмото и деветото основание от разглежданата понастоящем жалба следва, че доводите на ABLV Bank относно член 17, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент 2015/63, член 7, параграф 3 и член 8, параграф 2 от Регламент за изпълнение 2015/81, както и относно член 7 от Делегиран регламент 2017/2361 не са от естество да докажат съществуването на такова задължение за възстановяване.

166 Ето защо десетото основание следва да се отхвърли по същество.

По единадесетото основание, свързано с грешки при прилагане на правото при отхвърлянето на седмото основание, изложено в първоинстанционното производство

– Доводи на страните

- 167 С единадесетото си основание ABLV Bank поддържа, че Общият съд е възприел „радикално и крайно“ тълкуване на съответните разпоредби, като по този начин е нарушил принципа на пропорционалност. Той също така неправилно приел, че ЕСП не разполага с никаква свобода на преценка.
- 168 Освен това ABLV Bank оспорва отхвърлянето като недопустим от Общия съд в точка 152 от обжалваното съдебно решение на довода, развит в точка 23 от жалбата. Тя поддържа, че този довод е достатъчно точен, за да бъде допустим, и че не изисква подробен анализ на посочения в негова подкрепа пример.
- 169 ЕСП и Комисията поддържат, че единадесетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 170 В точки 142—152 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля всички изтъкнати от жалбоподателя доводи, свързани с принципа на пропорционалност. По-специално в точка 147 от това съдебно решение той отбелязва, от една страна, че ЕСП не разполага с никаква свобода на преценка при прилагането на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 и от друга страна, че ABLV Bank не повдига възражение за незаконосъобразност на тези разпоредби.
- 171 В самото начало следва да се отбележи, че видно от съображенията при анализа на първото и второто основание от разглежданата понастоящем жалба, Общият съд правилно е приел, че в съответствие с член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 ЕСП е бил длъжен да отхвърли направеното от жалбоподателя искане за възстановяване. От това следва, както посочва Общият съд в точка 147 от обжалваното съдебно решение, че в това отношение ЕСП не разполага с никаква свобода на преценка.
- 172 При тези условия Общият съд правилно е приел в точки 147 и 148 от обжалваното съдебно решение, че липсата на свобода на преценка на ЕСП води до това той да не може с основание да бъде упрекат в нарушение принципа на пропорционалност заради отхвърлянето от негова страна на това искане, освен ако се изтъкне, че разпоредбите, които го задължават да се произнесе в този смисъл, са невалидни поради тяхната несъвместимост с този принцип.
- 173 Видно обаче от съображенията за отхвърлянето на петото основание от разглежданата понастоящем жалба, Общият съд не е изопачил писмените изявления в първоинстанционното производство, като е приел, че жалбоподателят не е повдигнал такова възражение за незаконосъобразност.

- 174 Затова съображението на Общия съд в точка 147 от обжалваното съдебно решение е достатъчно, за да обоснове отхвърлянето на седмото основание, изложено в първоинстанционното производство.
- 175 Следователно доводите на ABLV Bank, насочени към оспорване на други части от мотивите на Общия съд за отхвърляне на това седмо основание, трябва да се считат за неотносими в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 118 от настоящото решение.
- 176 Ето защо единадесетото основание трябва да се отхвърли отчасти като неотносимо и отчасти по същество.

По дванадесетото основание, свързано с грешки при прилагане на правото при отхвърлянето на осмото и деветото основание, изложени в първоинстанционното производство

– Доводи на страните

- 177 С дванадесетото си основание ABLV Bank изтъква, че Общият съд е приложил неправилно максимата *nemo auditur*.
- 178 Всъщност, за да се приложи тази максима, следвало не да се определи дали член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 са били правилно тълкувани от ЕСП, а да се прецени дали самият ЕСП незаконосъобразно е създад условията, на които впоследствие се позовава. Настоящият случай бил такъв, тъй като отнемането на лиценза на жалбоподателя било неизбежна последица от Решение SRB/EES/2018/09 на ЕСП, в което били надвишени правомощията на последния и което било незаконосъобразно. ЕСП не можел да се позовава на липсата на отмяна на това решение, след като твърди, че решенията му от 23 февруари 2018 г. не подлежат на съдебен контрол.
- 179 Освен това преценката в точка 172 от обжалваното съдебно решение, че незаконосъобразните действия на ЕСП не поставят под въпрос законосъобразността на спорното решение, водела до отричане на каквото и да било значение на максимата *nemo auditur*.
- 180 В допълнение, Общият съд не отговорил на деветото основание в първоинстанционното производство, което се отнася до противоречивия характер на поведението, състоящо се в изключване на дадена институция от система за покриване на рисковете при същевременно задържане на вноската, определена в зависимост от рисковия профил на тази институция.
- 181 ЕСП и Комисията поддържат, че дванадесетото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

- 182 В точка 170 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че в случая ЕСП не може да бъде упрекат в противоправно поведение, тъй като е приложил правилно член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63. В точка 171 от това съдебно решение Общият съд допълва, че Решение

SRB/EES/2018/09 на ЕСП не е предмет на жалбата в първоинстанционното производство и следователно не може да докаже противоправно поведение на ЕСП. Освен това в точка 172 от посоченото съдебно решение Общият съд приема, че основанието, свързано с твърдяно противоречиво поведение от страна на ЕСП, е неотнормимо, доколкото то не цели да постави под въпрос законосъобразността на обжалваното решение.

- 183 На първо място, що се отнася до преценката на Общия съд по съществуването на осмото основание, изложено от ABLV Bank в първоинстанционното производство, действително следва да се отбележи, че доколкото с това основание жалбоподателят иска да изтъкне предполагаемата незаконосъобразност на Решение SRB/EES/2018/09 на ЕСП, то съображенията в точка 170 от обжалваното съдебно решение относно съответствието на спорното решение с член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 и с член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 са ирелевантни.
- 184 За сметка на това, както отбелязва Общият съд в точка 171 от обжалваното съдебно решение, за целите на прилагането на максимата *nemo auditur* не може да се презумира, че Решение SRB/EES/2018/09 на ЕСП е незаконосъобразно, след като срещу него не е подадена жалба за отмяна.
- 185 Изтъкнатото от ABLV Bank обстоятелство, че според ЕСП това решение не представлява увреждащ акт, е ирелевантно. Всъщност, видно от точка 66 от решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank/ЕЦБ (С-551/19 Р и С-552/19 Р, ЕУ:С:2021:369), крайният резултат от процедурата за реструктуриране, в хода на която е прието Решение SRB/EES/2018/09 на ЕСП, е можел да бъде предмет на съдебен контрол.
- 186 На второ място, що се отнася до деветото основание, изложено в първоинстанционното производство от ABLV Bank, следва да се подчертае, че доводът за непроизнасяне по това основание, трябва да се отхвърли, защото Общият съд изрично е отхвърлил посоченото основание в точка 172 от обжалваното съдебно решение.
- 187 Освен това, при положение че тази точка се отнася до основание, свързано не с неспазване на максимата *nemo auditur*, а с твърдяно противоречиво поведение на ЕСП, не може да се приеме критиката, че в посочената точка Общият съд е приложил неправилно тази максима.
- 188 Следователно дванадесетото основание трябва да се отхвърли по същество.

По тринадесетото основание, свързано с грешки по въпроса дали спорното решение е достатъчно мотивирано

– Доводи на страните

- 189 С тринадесетото си основание ABLV Bank поддържа, че Общият съд не се е съобразил с обхвата на задължението за мотивиране, като е приел, че от подаването на жалба и от преценката на Общия съд, че е в състояние да се произнесе, може да се направи извод, че спорното решение е достатъчно мотивирано.

190 Непълнотата на мотивите на спорното решение проличавала от няколкократното позоваване от страна на Общия съд на външни за това решение елементи и от поставените от него въпроси в хода на производството. По-специално твърдяната яснота на член 70, параграф 4 от Регламент № 806/2014 била в противоречие с позоваването в един от тези въпроси на „възстановяване“ и с обстоятелството, че Общият съд не е счел, че може да се основе на текста на тази разпоредба.

191 ЕСП и Комисията поддържат, че тринадесетото основание следва да се отхвърли по същество.

– *Съображения на Съда*

192 В точка 178 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че в мотивите на спорното решение ЕСП е уточнил фактическите и правните обстоятелства от съществено значение. Общият съд е приел още, че това решение е позволило на ABLV Bank да се запознае с основанията за посоченото решение, а на съда на Съюза — да упражни контрол за законосъобразност на това решение.

193 Както е посочил Общият съд в точка 176 от обжалваното съдебно решение, съгласно постоянната практика на Съда изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която е издала акта, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол, но тези мотиви следва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста на приемането му. В това отношение не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите са достатъчни следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя, и по-специално на интереса, който адресатите на акта могат да имат от получаване на разяснения (вж. в този смисъл решение от 28 март 2017 г., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, т. 122 и цитираната съдебна практика).

194 Налага се изводът, че в точка 178 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приложил критериите, изведени от тази постоянна съдебна практика, за да прецени дали спорното решение е достатъчно мотивирано. По-специално той правилно е отчел факта, че мотивите на това решение са позволили на жалбоподателя да защити правата си, а на съда на Съюза — да упражни контрол за законосъобразност на посоченото решение.

195 Освен това, след като в съответствие с посочената постоянна съдебна практика по никакъв начин не се изисква мотивите на дадено решение да бъдат изчерпателни, обстоятелството, че в своите съображения Общият съд е взел предвид елементи, които обясняват тези мотиви, и е направил проучване с цел да изясни посочените мотиви, не може да постави под въпрос преценката на Общия съд, изложена в точка 178 от обжалваното съдебно решение.

196 Поради това тринадесетото основание следва да се отхвърли по същество.

По съдебните разноски

- 197 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 198 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 199 Тъй като ЕСП и Комисията са поискали ABLV Bank да бъде осъдена да заплати съдебните разноски и последната е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези на ЕСП и Комисията.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда ABLV Bank AS, в ликвидация, да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) и на Европейската комисия.

Подписи